

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări
Nr. XVII/1459/10.11.2005

RAPORT

*la Propunerea legislativă de modificarea art.148 alin.(1) lit.h) din
Codul de procedură penală, inițiatori: deputații Lavinia Șandru,
Aurelian Pavelescu, Cozmin Gușă*

Cu adresa nr.L 576/19 octombrie 2005, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbateri și întocmirea raportului la *Propunerea legislativă de modificarea art.148 alin.(1) lit.h) din Codul de procedură penală, inițiatori: deputații Lavinia Șandru, Aurelian Pavelescu, Cozmin Gușă.*

În ședința din 8 noiembrie 2005, Comisia juridică a luat în dezbateri propunerea legislativă și a hotărât, în unanimitate, să adopte **raport de respingere.**

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, modificarea art.148 alin.(1) lit.h) din Codul de procedură penală, în sensul stabilirii arestului preventiv ca o măsură de excepție, întrucât se creează posibilitatea realizării unor abuzuri de către procurori și judecători și intră în conflict cu normele constituționale, precum și cu dispozițiile privind arestarea preventivă prevăzute de art.5 alin.(3) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Folosirea noțiunii de „*motive verosimile*” care să înlocuiască „*motivele temeinice*”, reclamă mai multe operațiuni legislative, astfel că va trebui să se refere la toate cazurile prevăzute de art.148 alin.(1) din Codul de procedură penală și nu numai la lit.h), deoarece trebuie să se refere la toate cazurile de arestare preventivă. Pentru a fi operațională, această noțiune trebuie să fie însoțită de reevaluarea altor dispoziții din Codul de procedură penală și a raporturilor dintre acestea. Pentru cel în cauză, este de principiu, că mai favorabil este textul care prevede cât mai multe condiții pentru luarea măsurii

arestării preventive, cum sunt: existența probelor sau indiciilor temeinice că cel în cauză a săvârșit infracțiunea (art.143), prevederea pentru fapta săvârșită a pedepsei închisorii mai mare de 4 ani și existența unor probe privind pericolul concret pentru ordinea publică în cazul lăsării în libertate a inculpatului.

Textul Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de România la 18 mai 1994, folosește noțiunile de „*motive verosimile*” sau „*bănuiala că s-a săvârșit o infracțiune*”. Urmarea aplicării automate a celor două criterii folosite în Convenție, ar fi extinderea posibilității luării măsurii arestării preventive și în cazurile în care pentru fapta săvârșită pedeapsa închisorii ar fi sub 4 ani.

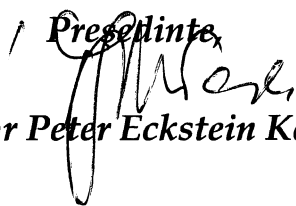
Prin propunerea legislativă, trimiterea la art.136 alin.(8) din Codul de procedură penală, modificat și completat prin Legea nr.281/2003, face textul inaplicabil, deoarece acesta nu se referă la condițiile legale sau împrejurările de fapt pentru luarea măsurii arestării preventive, ci se referă la criteriile alegerii măsurii preventive aplicabile, așa cum sunt ele enumerate în art.136 alin.(1).

Prin punctul său de vedere, Guvernul nu susține această propunere legislativă. Comisia pentru drepturile omului a avizat negativ propunerea legislativă.

În consecință, supunem spre dezbateră și adoptare, plenului Senatului, *raportul de respingere*.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar raportul de respingere urmează să fie adoptat potrivit prevederilor art.76 alin.(2) din Constituție.

Potrivit art.88 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea nr.28/ 25 octombrie 2005, Senatul ia în dezbateră propunerea legislativă în calitate de primă Cameră sesizată.

Președinte,

Senator Peter Eckstein Kovacs

Secretar,

Senator Liviu Doru Bindea